

Sprookjes, storm regen en zon, en twee wereldtitels

Jason op het Masters WK in Bled

Twee masters wereldtitels, drie 2e plekken, twee 3e plekken en een keer 4e.

Zes plus een roeiers en 2 onmisbare hulptroepen.

Verschillende betrokken coaches en supporters, thuis.

Vijf dagen hard roeien, één afgelaste race.

Veel zon, nog veel meer regen.

Hitster winnaars en verliezers.

Dat zijn de feiten, cijfers en resultaten van de deelname van de Veulens en de Kaatjes aan het FISA Masters WK, september 2026 in Bled, Slovenië. De opmerkelijke slotsom? Onze beste races leverden gek genoeg géén blik op 😊.

Roeien in een fotoboek

De aantrekkingskracht van dit WK zat grotendeels in de sprookjesachtige aanblik van deze wedstrijd baan; tussen de oevers van het meer past precies een 2km baan. Ik denk dat Bled de mooiste baan ter wereld is. Turquoise water, een eiland met een schilderachtig kerkje, antieke houten pletna's, een reusachtige recht oprijzende rots met daarop een middeleeuws kasteel, met de Julische Alpen als decor. Dit pittoreske plaatje lokte een recordaantal van bijna 5000 roeifanaten naar de World Rowing Masters Regatta 2026. Waaronder wij.

Doelen

Voor de Kaatjes was Bled bekend terrein: in 2017 waren zij er ook al. Voor de latere aansluiters was "roeien op deze baan" een doel op zich. Maar als je deelneemt aan een WK moet je er ook iets te zoeken hebben. De vier was voor de Kaatjes de 'prio-boot' — er werd zelfs een schip van Argo gehuurd om de kansen te maximaliseren. En om de startkaart vol te maken, stapte iedereen in meerdere nummers: Miranda wilde graag voor een belangrijke verjaardag een serieuze wedstrijd skiffen, en er waren 2x en 2- inschrijvingen. Ook een Empacher 2- werd gehuurd, en wel van Breda. Aan het materiaal zou t niet liggen. De Veulens kozen op hun allereerste boord-aan-boordwedstrijd meteen voor het hoogst haalbare; het WK. Zij roeiden ook in combi's met Rijnland en Tor in de 4x-.

Inleidende schermutselingen

Het is een goede dag rijden naar Bled, de boten werden gelukkig door anderen vervoerd. De dag na aankomst was er tijd voor opriggen, trainen in verschillende boten, baan verkennen, en afstellingen bijwerken. En het gigantische "wagenpark" vol boten aanschouwen. We genoten van het schitterende zomerweer. Het was heerlijk en overweldigend om daar te mogen roeien. Wat een voorrecht, wat een uitzicht uit de boot, en wat een pret! Extra veel foto's maken in de zon, want...

Noodweer, uitstel en de eerste medaille

Op de eerste wedstrijddag werd meteen de toon gezet voor de eerste twee dagen: uitstel wegens weersomstandigheden. Dreigend onweer en daadwerkelijk onweer maakten roeien onveilig. Twee dagen lang was er regen. Veel, harde regen. Dat maakte supportereren soms ondankbaar, maar de roeiers extra blij met de support. Toen het onweer opklaarde kon er gestart worden. Joukje en Jantien roeiden een snelle tijd in de 2x, een 3^e plek in de heat, maar 7^e van alle 142 deelnemers. Jantien en Esther werden kort daarna 2e in de 2-. Zij trokken de leuke conclusie dat wanneer varen in basishaal minder lekker gaat dan in wedstrijdhaal, je dus gewoon wedstrijden moet starten.

De Veulens verschenen diezelfde dag aan de start in een combiboot met Rijnland. Ploegheldin Joke nam de veulens onder haar vleugels, zodat deze eigenlijk alleen maar braaf achter haar aan hoefden te drementelen. Joke roeit bij Rijnland met mama Pluim, die helaas met een blessure thuis moest blijven. Vlak voor de start van deze vier besloot de wind zich er nog even flink mee te bemoeien. Plotselinge stevige windvlagen, vroegen om speciale stuurtalenten van Lara, die alles uit de kast haalde om de boot op tijd recht te krijgen voor het startsein. En toen... gáán! De race vloog voorbij in een roes van adrenaline en enthousiasme. Wat een kick, en wat is dit verslavend leuk!

De ochtend van dag twee bracht nul millimeter zon. De VetC skiff wedstrijd van Miranda werd 3 keer uitgesteld wegens onweer. Toen ze eindelijk los mocht, weerde ze zich kranig, de keiharde regen en golfslag trotserend werd ze 2e! Een goede opmaat voor het hoofdnummer van de Kaatjes: het VetD 4x veld. We roeiden op in regenjassen, maar de zon brak vlak voor de start door. Enigszins verkleumd roeiden we onder leiding van Esther en in het ritme van Joukje in rap tempo naar de finish toe. Liever gezegd, ver voorbij de finish. Op de livestream is duidelijk te horen dat Miranda "houden houden" moet roepen om te voorkomen dat we de camping op voeren. Weet je nog: die baan past *precies* tussen de oevers van het meer. Daarna hoor je dat we ons afvragen of we gewonnen hebben... ja dus! Wat een feest, doel behaald! Door het uitstel van het begin van de dag, werd de 2x van Femke en Miranda helaas gecancelled.

Weersverbetering en meer winst

Op vrijdag, dag 3, mochten Lara en Femke aan de start verschijnen in hun eigen veld: de A2x. De avond ervoor hadden we met behulp van AI de concurrentie alvast eens flink onder de loep genomen. De conclusie? Een ijzersterk veld, waarin de tegenstanders toch wat hoger werden ingeschat. Maar er was hoop! De Veulens kregen namelijk de eervolle titel 'dark horse' van het veld, dankzij hun razendsnelle progressie volgens AI. Nou, dat beloofde wat! Bij de start was het nat, koud, vies. Bij Fem kon er geen lachje vanaf. En toen klonk het startsein! Met een indrukwekkend geweld aan geluid schoten de boten uit de startblokken. Bij de 500 meter lagen de Veulens op een tweede plek, vlak achter de koplopers. Maar toen sloeg het noodlot toe: Fem verloor haar riem en de boot kwam stil te liggen. Gelukkig was daar, zoals inmiddels wel vaker nodig is gebleken, Laars inmiddels legendarische strijdkreet: 'DOOR!' Ondanks deze onverwachte pauze wisten de dames er toch nog een knappe derde plek uit te slepen.

Daarna kregen Joukje en Jantien kans om in het VetC veld te laten zien dat die snelle tijd uit het D veld ook goed kon zijn voor winst. Redelijk glad water, en een cool, calm & collected aanpak. We startten niet zo snel maar lagen al vlot voor in het veld. Esther was op toeristisch uitje op het eiland in het meer, en kon ons vanaf die unieke plek in het klooster naar een tweede Jason medaille aanmoedigen! Miranda stond klaar op het erevlot, maar werd door een potige beveiliging verwijderd. Alweer een doel behaald.

De slotdag stond voor Miranda in het teken van haar tweede hoofddoel: de skiff in de D-categorie. Het weer was inmiddels weer zoals je het wensen zou – zonnig, schitterend. Een sterke race en goed roeien kon helaas niet veranderen dat er 1 roeister sneller was in haar heat, maar Miranda kwam blij en trots de boot uit. Skiffen kan echt heerlijk zijn, als je lekker in je boot zit. Lara en Femke mochten die dag ook aan de bak, ditmaal in het C-veld in een combiboot met TOR. Ze startten precies één heat vóór de Kaatjes. De veulens roeiden een zeer goede race en kwamen uiteindelijk nèt tekort voor de overwinning. Een prachtige tweede plek dus! De dubbelvier had daarna een toprace in het C veld. En wat ging dat hard! Alweer een relatief zeer snelle tijd, maar ook een snelle heat. Dus een 3e plek maar wel een zeer tevreden en een heuselijk opgewonden en tevreden ploeg. Voor de cooling down roeiden Esther en Jantien nog naar alweer een 2^e plek in de 2-.

Clubtrots en hulptroepen

Natuurlijk was JP er ook. Hij roeide met de mannen van Daventria en De Ank in de mannen G en H categorieën 4- en de 4+, mixte in de 2x met Dorien en coachte de dames van De Ank. Femke en Lara hebben laten zien dat jarenlange ervaring niet vereist is voor een goed resultaat. Met hun harde en goede trainen konden ze vooraan meevaren op het WK.

Onze diepe dank gaat uit naar coaches Pieter en Jos, en natuurlijk naar Marieke en Josien, die ons in weer en wind met een grote glimlach en ook gejuich afduwden en opvingen. En naar Hitster. De Guilty Pleasures zijn wel echt... schuldig bevonden.